

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'. - ΦΥΛ. 16 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 18 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 561

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ. Νά ξανακαλεστή !
Τρανού το άναγνωσμα.
ΓΚΑΙΤΕ. Μινιόν (μετάφρ. Κ. Θεοτόκη).
ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΓΚΕ-Ι-ΓΕΡΣΤΑΜ. Το βιβλίο του μικρού
άδερφού (συνέχεια).
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. 'Ο έπινίκιος του Βελζεβούλη.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Ξεφυλλίζοντας ένα βιβλίο στίχων.
Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ΓΚΑΙΤΕ

Ο Ο MINION* Ο Ο

* Αφιερώμεται από το μεταφραστή
στην κυρία Ρίνα Γουέλτσιου που το
πρωτοτραγουδύησε.

Ξέρεις που άνθουν οι λεμονιές, και μύλα
Χρυσά λαμποκοπούν στα μαύρα φύλλα,
Αύρα απ' τον ουρανό απαλή φυσά
Κ' ήσυχη είναι ή μυρτιά κι' όρθη ή διαφνιά;
Ξέρεις έσύ ;
'Εκεί ναι εκεί
Θέλω να πάμε, ώ ποθητέ, μαζί !

Ξέρεις το σπίτι ; στύλοι του στηρίζουν
Τη στέγη ή σάλα, οι κάμαρες γυαλίζουν.
Κι' αγάλματα στημένα με θωρούν :
Φτωχό παιδί, τί σου κάμαν ρωτούν !
Το ξέρεις σύ ;
'Εκεί ναι εκεί
"Ας πάμε, ώ έσύ προστάτη μου, μαζί !

Ξέρεις το όρος ; στα γνέφια το γιοφύρι ;
Ζητά στρατί στην πάχνη το ζωντήρι,
Του δράκου ή άρχαία γενιά είναι στη σπηλιά,
Γροθιμόνται βράχοι κι από πάνου άφριά.
Το ξέρεις σύ ;
Γιά κεί, γιά κεί,
Πατέρα μου, άς κινήσουμε μαζί !

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

* Για να τραγουδιστεί κατά τη μουσική του Μπετόβεν.

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΙΧΩΝ Ο Ο Ο Ο Ο Ο

2.-

(Συνέχεια από το προπερασμένο φύλλο)

'Η ποίηση δέν είναι στάντικείμενα' υπάρχει μέσα
μας τή ρίχνουμε στα πράγματα όταν ήλεκτρική προ-
βολή τή βρίσκουμε, τή σέρνουμε έξω, τή δημιουρ-
γούμε απ' ό,τι συγκαταδμε στην μνήμη και στη φαν-
τασία μας και στη γνώση μας και στην καρδιά, στην
ιδέα μας και στο πείσμα, στην ειλικρίνεια και στην
υπεκρίσία μας. Τα περιστατικά της ζωής μας, της ά-
τομικής ή της κοινωνικής, αδιάφορο, τα θέματά μας
και τα κίνητρα ή τέχνη τα περιλαβαίνει και τα μαγε-
ρεύει, καθώς ξέρει αυτή, άπλουστατα ή δουλειά της.
Ξεχωρίζουμε τους ποιητές με βουλλες και μ' ετικέτες·
αυτοί μας λένε τον έξωτερικό κόσμο· εκείνοι μας έκ-
φράζουν τον κόσμο τον έσωτερικό. Έδω της φύσης οι
διαλαλητές, εκεί οι ξεδιαλυτές της ψυχής. Κριτικών
έξυπνα, λεπτά, σφά ξεχωρίσματα, γιά την ευκολία του
έργου τους· μά και μαζί κολακυθένια κάπως. Κανείς
του φυσικού ποιητής δέν πάει μπροστά χωρίς να
συμβολίξει ή τέχνη του μιά ψυχική κατάσταση· και
κανείς έσωτεριστής, να πούμε, δέ μας συγκινεί άνι-
σως δέν ξέρει να υλοποιή όπωσδήποτε την έσωτερικό-
τητά του με τη βοήθεια του φυσικού στοιχείου γύρω
του. Χρήση και κατάχρηση γίνεται κατά καιρούς από
ιδέες και από λέξεις που μάς παρουσιάζονται και τρε-
μοκυματίζουν και αλλάζουνε, μέσα στους στίχους του
δείνα ή του τάδε, ή και στα έργα κύκλων έλων ποιη-
τών, ιδέες από λέξεις, λέξεις από ιδέες, και σά σύμβολα
και σά λάβαρα και σάν κύμβαλα. Ένας κριτικός από
τους φιλοσοφικώτερα καταρτισμένους σημειώνει σ' ένα
του βιβλίο μιλώντας γιά τους ποιητές του καιρού μας:
«Σ' αυτούς έλλους (και ξεχωριστά θανάφερνα το Βερά-
ρεν) ή λέξη που ξαναγυρίζει συχνότερα, σά **λαϊτμο-
τίβο** ή σάν ιδανικό, δέν είναι ό έρωτας, ούτε ό θεός,
ούτε ή έπιστήμη· είναι ή **ζωή**.» Κεγώ συχνοδιαβάζω
και συχν ακούω τή σημαντική λέξη· μά, με την άδεια
της σοφής κριτικής, δέν πολυκαταλαβαίνω ή έννοια
ζωή τόσο είναι γενική, τόσο περίπλοκα τα στοιχεία
της, και τόσο πολύτροπο το φανέρωμά της, τόσο νερό
σηκώνει, που μπορεί κανείς να την ξανοίξη κ' εκεί που
δέν περιμένεται, σε περιστάσεις και σε κατάστασεις λο-
γής. "Ο,τι θετικά γνωρίζω είναι πως κάθε ποιητής που
άξιζει **τόνομα**, εκφράζει όχι τή ζωή, μά τή **ζωή του**.